

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

P-515/2025-30

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja Mantofly d.o.o. Gradići, Zagrebačka ulica 31, OIB: 79165946934, kojeg zastupa punomoćnik Damir Pokupec, odvjetnik u Zagrebu, Frankopanska 2A, protiv tuženika OM – TRADE d.o.o. Dobreć, Dobreć 47A, OIB: 77527533191, kojeg zastupa punomoćnica Antonela Jolić Zubčić, odvjetnica u Rijeci, Ante Starčevića 5, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 21. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 22. rujna 2026.,

presudio je

I. Ukida se platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Martine Sušanj Peršić iz Kastva, poslovni broj Ovr-19659/2024 od 22. studenoga 2024. kojim je naloženo tuženiku OM - TRADE d.o.o. Dobreć, Dobreć 47A, OIB: 77527533191, namiriti tužitelju Mantofly d.o.o. Gradići, Zagrebačka ulica 31, OIB: 79165946934, tražbinu u iznosu od 6.185,00 eura uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 30. siječnja 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 275,00 eura uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju Mantofly d.o.o. Gradići, Zagrebačka ulica 31, OIB: 79165946934, naknaditi tuženiku OM - TRADE d.o.o. Dobreć, Dobreć 47A, OIB: 77527533191, troškove parničnog postupka u iznosu od 1.500,00 eura (tisuću petsto eura) u roku od 15 dana sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 22. rujna 2026. do isplate i koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Martine Sušanj Peršić iz Kastva, poslovni broj Ovr-19659/2024 od 22. studenoga 2024. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju

ukupan iznos od 6.185,00 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Navedenim rješenjem tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju i trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura.

2. Protiv ovog rješenja tuženik je podnio prigovor kojim je osporio osnovanost i visinu tužiteljeve tražbine. Naveo je kako je tužitelj za sve izvršene radove plaćen usprkos nedostacima koje ni po pozivu investitora još uvijek nije otklonio zbog čega tuženik trpi štetu.

3. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Povrv-255/2025-3 od 22. srpnja 2025. stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su u tom dijelu ukinute provedene radnje, a postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem taj sud se oglasio stvarno nenadležnim te je po pravomoćnosti rješenja predmet ustupljen Trgovačkom sudu u Rijeci.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je, podneskom od 16. listopada 2025., pojasnio pravnu i činjeničnu osnovu svoje tražbine. Naveo je kako je s tuženikom u siječnju 2024. dogovorio izvođenje hidroizolaterskih i keramičarskih radova na kući u Dobreću, Dobreć 47A, kč. br. 1064/1. Tužitelj je izveo dogovorene radove sukladno obračunskoj situaciji od 26. siječnja 2024. u vrijednosti od 6.185,88 eura. Tužitelj je dodatno naveo kako je izveo i daljnje radove, ali predmet ovog postupka je samo račun izdan temeljem obračunske situacije od 26. siječnja 2024. Obračunska situacija na temelju koje je ispostavljen utuženi račun odnosi se na radove na 1. katu, potkrovlju i na 2. katu. Tužitelj je izveo radove za tuženika te je sukladno dogovorenim hidroizolaterskim i keramičarskim radovima izradio situaciju temeljem koje je izdao računi broj 4-1-1. Tužitelj je radove izvodio prema shemama postavljanja keramike koje je usuglasio s tuženikom. Prema tužiteljevim navodima, tuženik mu dostavio i vizualne nacрте objekta iz čega također proizlazi da je tužitelj izveo radove za koje je izdao račun.

5. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka (podneskom od 14. studenoga 2025.) osporio tužiteljeve navode ističući, u bitnom, kako dokazi koje je dostavio tužitelj ne dokazuju da je tuženik dogovorio izvođenje radova s tužiteljem. Naveo je kako tuženik nije dostavio tužitelju dokumentaciju na koju se tužitelj poziva (sheme postavljanja, tzv. vizuale). Navedena dokumentacija, ako je i dostavljena tužitelju, dostavljena je od strane izvođača radova, trgovačkog društva DORITEX GRADNJA d.o.o. Tužitelj nije dogovorio s tuženikom izvođenje radova na kući u Dobreću već je izvođenje radova na objektu tuženika dogovorio s trgovačkim društvom DORITEX GRADNJA d.o.o. Naime, tuženik je za izvođenje svih radova adaptacije i uređenja nekretnine u svom vlasništvu na adresi Dobreć, Vila Rubil, dogovorio s trgovačkim društvom DORITEX GRADNJA d.o.o. Rijeka, Tonžino 10A, koji je bio izvođač za sve radove na opisanoj nekretnini i za sve radove adaptacije i uređenja je plaćen u cijelosti od strane tuženika. Trgovačko društvo DORITEX GRADNJA d.o.o. Rijeka je za izvođenje radova postavljanja hidroizolacije i keramike očito dogovorilo suradnju s tužiteljem (kao podizvođačem). Pored navedenog, tuženik nije zaprimio od tužitelja obračun izvedenih radova, niti je zaprimio račune od tužitelja, a za postojanje utuženog računa broj R1 4-1-1 od 26. siječnja 2024. tuženik je saznao tek nakon što se knjigovodstvu tuženika obratila Porezna uprava, nakon čega se knjigovodstvo tuženika obratilo tužitelju putem elektronske pošte od 11. lipnja 2024. Tužitelj je tek po primitku navedene elektronske pošte dostavio knjigovodstvu tuženika utuženi račun i Ugovor o građenju broj 1-1-1/2024, potpisan od strane tužitelja s datumom potpisa 2. siječnja 2024. uz zamolbu da se isti vrati potpisan navodeći „da su ih tražili“. Tuženik je učinio nespornim tužiteljeve navode prema kojima je tužitelj pokrenuo još jedan postupak protiv tuženika

radi naplate iznosa od 78.125,00 eura također za hidroizolaterske i keramičarske radove na nekretnini tuženika temeljem računa broj 73-1-1 izdanog dana 12. prosinca 2024. Tužitelj je dogovorio postavljanje hidroizolacije i keramike na Villi Rubil u vlasništvu tuženika s trgovačkim društvom DORITEX GRADNJA d.o.o. za koji rad je u cijelosti plaćen i to od trgovačkog društva DORITEX GRADNJA d.o.o. prema dostavljenim obračunskim situacijama koje je tužitelj dostavljao i predočavao društvu DORITEX GRADNJA d.o.o., a ne tuženiku. Tužitelj je za svoj rad plaćen u cijelosti i to djelomično gotovinskim plaćanjem za koje plaćanje se obvezao naknadno izdati račun društvu DORITEX GRADNJA d.o.o. (koji račun nije izdao) te djelomično uplatama na žiro račun tužitelja i kompenzacijom na način da je stekao vlasništvo vozila MERCEDES BENZ, E klasa 220d, godina proizvodnje 2019. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev.

6. Sud je izveo dokaze uvidom u isprave u spisu. U postupku su saslušani zastupnici po zakonu stranaka Ana Marija Labura (za tužitelja) i Ostoja Matić (za tuženika) te svjedoci Dorian Antukić Kasipović, Robert Jukić i Mario Antukić.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet ovog spora je tužiteljeva tražbina po osnovi naknade za hidroizolaterske i keramičarske radove koje je izvodio na tuženikovoj nekretnini u Dobreću, a prema računu broj 4-1-1 od 29. siječnja 2024. koji glasi na iznos od 6.185,00 eura. Nesporno je da je tužitelj izveo radove u odnosu na koje je izdan sporni račun. Sporno je, je li tužitelj bio u poslovnom odnosu s tuženikom, odnosno je li tuženik od tužitelja naručio izvođenje tih radova ili je tužitelj bio u poslovnom odnosu s drugim trgovačkim društvom - DORITEX GRADNJA d.o.o. Rijeka koje ga je angažiralo za izvođenje građevinskih radova na tuženikovoj nekretnini. Drugim riječima sporno je tko je naručitelj radova i u tom smislu je sporna tuženikova pasivna legitimacija.

9. Provedeni dokazi ne upućuju na zaključak o tome da je tužitelj s tuženikom bio u ugovornom odnosu te da je tuženik, kao naručitelj radova, dužan platiti naknadu za izvedene radove tužitelju kao izvođaču. U tom kontekstu prije svega se napominje da je Ugovor o građenju na stranici 177 do 182 spisa potpisan jedino od strane tužitelja, ali ne i od strane tuženika, tj. njegovog zastupnika po zakonu Ostoje Matića pa taj Ugovor ne predstavlja dokaz o postojanju poslovnog odnosa među strankama. Osim toga, ni iz provedenih personalnih dokaza ne proizlazi da je tuženik naručio radove od tužitelja iz čega bi proizlazila tuženikova obveza plaćanja cijene radova. Naime, iz iskaza saslušanih svjedoka i zastupnika po zakonu stranaka ovaj sud je utvrdio da je tuženik angažirao trgovačko društvo DORITEX GRADNJA d.o.o. Rijeka kao glavnog izvođača koji je potom angažirao podizvođače za izvođenje radova na tuženikovom objektu. U takvom poslovnom odnosu tuženik je naručitelj posla u odnosu na DORITEX GRADNJA d.o.o., ali ne i u odnosu na ostale podizvođače među kojima je i tužitelj. U odnosu na ostale podizvođače (uključujući i tužitelja) naručitelj posla je DORITEX GRADNJA d.o.o. Rijeka. Takav zaključak proizlazi iz međusobno sukladnih iskaza tuženikovog zastupnika po zakonu Ostoje Matića, svjedoka Doriana Antukića Kasipovića i Maria Antukića, ali i iz iskaza tužiteljevog bivšeg zastupnika po zakonu Roberta Jukića koji su u suštini o relevantnim činjenicama iskazivali istovjetno. Naime, tuženikov zastupnik po zakonu, Ostoja Matić, detaljno je pojasnio svoj poslovni odnos s društvom DORITEX GRADNJA d.o.o., odnosno postojanje ugovora o izvođenju radova na objektu tuženika za što je angažirao navedeno trgovačko društvo i njemu

vršio plaćanja, dok je to društvo angažiralo druge (pod)izvođače (pa tako i tužitelja) i drugim podizvođačima se obvezalo platiti njihove radove. Iskaz tuženikovog zastupnika po zakonu sukladan je iskazu Doriana Antukića Kasipovića, koji je u vrijeme izvođenja radova na tuženikovoj nekretnini bio direktor društva DORITEX GRADNJA d.o.o. i koji je potvrdio kako je to društvo bilo glavni izvođač na predmetnom objektu te da je angažiralo ovdje tužitelja za izvođenje keramičarskih i hidroizolaterskih radova na objektu. Dogovor je u ime tužitelja vršio Robert Jukić koji je tada bio tužiteljev zastupnik po zakonu, a u ime društva DORITEX GRADNJA d.o.o. je dogovor vršio Mario Antukić (o čemu su suglasno iskazivali svjedoci Robert Jukić, Mario Antukić i Dorian Antukić Kasipović). O tome da je tuženik angažirao društvo DORITEX GRADNJA d.o.o. za izvođenje radova na objektu, a potom da je DORITEX GRADNJA d.o.o. angažirala ovdje tužitelja za dio radova iskazivao je i Mario Antukić (zastupnik po zakonu DORITEX GRADNJA d.o.o.) koji je jasno opisao početak tog poslovnog odnosa na način da je prvi kontakt za taj posao dobio od Davora Prgića koji je izvodio fasadne radove na objektu tuženika i koji ga je potom spojio sa g. Robertom Jukićem (tadašnjim tužiteljevim zastupnikom po zakonu) nakon čega se i našao sa g. Jukićem te su zajedno otišli pogledati objekt. O zasnivanju predmetnog poslovnog odnosa (kontakt s Mariom Antukićem preko Davora Prgića i zajednički obilazak nekretnine na kojoj su se trebali izvoditi radovi) na isti način iskazivao je i Robert Jukić (bivši zastupnik po zakonu tužitelja) što upućuje na zaključak o tome da je tužitelj (putem tadašnjeg zastupnika po zakonu Roberta Jukića) ugovarao posao s predstavnikom društva DORITEX GRADNJA d.o.o., a ne s tuženikom. Na takav zaključak upućuje i iskaz Roberta Jukića koji je naveo kako je s Mariom Antukićem dogovarao da će dio radova biti plaćen vozilom marke Mercedes koje je prema navodima svjedoka Maria Antukića bilo u njegovom vlasništvu (i koje je vozilo sada u vlasništvu Roberta Jukića prema njegovim vlastitim navodima te navodima Maria Antukića i Doriana Antukića Kasapovića) pa se postavlja pitanje zašto bi tužitelj dogovarao plaćanje dijela cijene za građevinske radove s predstavnikom društva DORITEX GRADNJA d.o.o. i to djelomičnom kompenzacijom s vrijednošću vozila ako nije s tim društvom bio u ugovornom odnosu i ako mu to društvo nije dužno platiti cijenu radova. Pored svega navedenog, napominje se i da iz dopisa Porezne uprave na stranici 274 spisa proizlazi da tuženik nije koristio pravo na odbitak pretporeza pa ne postoji presumpcija tužiteljeve tražbine prema tuženiku na temelju ispostavljenog računa u smislu odredbe čl. 221. b ZPP-a, a osim toga, i zastupnica po zakonu tužitelja Ana Marija Labura iskazala je da je ovdje utuženi iznos plaćen od strane društva DORITEX GRADNJA d.o.o. te da je preostali iznos tražbine po osnovi cijene za izvedene radove, umanjen za ovdje utuženi iznos, predmet drugog spora. Iako su ovi navodi zastupnice po zakonu tužitelja osporeni od strane Roberta Jukića, uz obrazloženje da zastupnica po zakonu nije bila upoznata sa detaljima vezanim uz plaćanja odnosno sa činjenicom koju je uslugu društvo DORITEX GRADNJA d.o.o. platilo tužitelju, takvo osporavanje ovaj sud je ocijenio upitnim s obzirom na svojstvo zastupnika po zakonu i s tim u vezi njegovo ovlaštenje i dužnost brinuti se o poslovima društva što podrazumijeva i saznanje o tome tko su mu dužnici i jesu li namirili svoje tražbine ili nisu. Osim toga, ni tužiteljev punomoćnik, niti zastupnica po zakonu tužitelja ove navode (o plaćanju utužene tražbine) nisu izmijenili niti su opozvali navedenu izjavu, što dodatno, pored činjenice prema kojoj je tužitelja angažiralo društvo DORITEX GRADNJA d.o.o., a ne tuženik, ovaj tužbeni zahtjev čini neosnovanim.

10. Slijedom navedenog, a kako provedeni dokazi u njihovoj ukupnosti ne upućuju na zaključak o tome da je tužitelj bio u poslovnom odnosu s tuženikom, već da je bio u poslovnom odnosu s drugim društvom – DORITEX GRADNJA d.o.o. kojeg je tuženik

angažirao kao glavnog izvođača na svom objektu, tužitelj ne može osnovano od tuženika potraživati cijenu za izvedene radove prema utuženom računu. Navedeno zato jer u tom poslovnom odnosu tuženik nije naručitelj tužiteljevih radova već je to DORITEX GRADNJA d.o.o. Osim toga, među strankama nije sklopljen pisani ugovor o građenju kao pretpostavka postojanja njihovog poslovnog odnosa (čl. 620. st. 2. Zakona o obveznim odnosima – „Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO), a i sama zastupnica po zakonu tužitelja je iskazala da je ovdje utuženi iznos plaćen od strane društva DORITEX GRADNJA d.o.o.

11. Prema tome, a kako iz provedenih dokaza ne proizlazi postojanje tužiteljeve tražbine prema tuženiku, primjenom odredbe čl. 620. st. 1. ZOO-a presuđeno je kao u točki I. izreke ove presude.

12. Na kraju, napominje se da sud nije proveo dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke jer među strankama nije bilo sporno da su izvedeni radovi koji su obračunati u utuženom računu, niti je sporno da ih je izveo tužitelj. Isto tako, sud nije proveo vještačenje po vještaku financijske struke s obzirom na to da je isto predloženo na ročištu za glavnu raspravu, suprotno odredbi čl. 461. a st. 9. i 10. ZPP-a. Podredno, okolnosti na koje je to vještačenje predloženo – je li tuženik (preko računa) vršio plaćanja društvu DORITEX GRADNJA d.o.o. ne može dati odgovor na pitanje jesu li stranke ovog spora bile u poslovnom odnosu.

13. O troškovima parničnog postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženik ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od po 200,00 eura za sastav prigovora protiv rješenja o ovrsi (Tbr. 11. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – „Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23; dalje: Tarifa), za sastav podneska od 14. studenoga 2026. (Tbr. 8. t. 1. Tarife) te za pristup ročištima od 19. ožujka 2026., 16. lipnja 2026., 17. lipnja 2026. i 21. srpnja 2026. (Tbr. 9. t. 1. Tarife) što s pripadajućim PDV-om u visini od 300,00 eura iznosi ukupno 1.500,00 eura. O kamatama na trošak parničnog postupka odlučeno je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a u vezi sa čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Rijeci 22. rujna 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. ZPP-a.).

Žalba ne odgađa ovrhu (čl. 467. a ZPP-a.).

Broj zapisa: **9-3088d-83ffc**

Kontrolni broj: **02db8-68d1c-0bc2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.